

LIETUVIŲ SKAUTŲ SAJUNGOS BIULETENIS

Leidžia:

LSS Tarybos Pirmija

Bulletin of the Lithuanian Boy Scouts and Girl Guides.

1947.V.31 /13b/ Haunstetten / Augsburg, Flachsstr. 34 Nr. 9.

+ 68 +

LSS DVASIOS VADOVŲ LAIŠKAS SKAUTAMS

M i e l i e j i S k a u t a i,

Gražiausią pavasario laiką, kada atgyja ir žiedais pasipuošia visa gamta, niekas taip giliai ir prasmingai neišgyvena, kaip skautai - gamtos draugai. Jie savo jaunuoliška siela ir skautiška dvasia labiau atjaučia ir visą gamtos atgimimą. Pavasaris sieloje ir pavasaris gamtoje susilieja į vieną harmoniją. Dėl to pavasaris skautams yra tikra sielos šventė. Tikintiesiems skautams gegužės mėnuo duoda naujo impulso savo riteriška dvasia pagarbinti amžinąjį moteriškumo, skaistumo ir nesibai-giančios jaunystės idealą - Mariją.

Tačiau pilnutiniam skautų gyvenimui to neužtenka. Negana vien būti gamtos draugu, džiaugtis atgyjančia gamta. Reikia nuo gamtos grožio pakilti iki paties grožio šaltinio, iki gamtos Kūrėjo. Kiekvienas skautas turėtų būti panašus į didįjį gamtos poetą - šv. Pranciškų Asyžietį, kuriam saulė yra sesuo, vilkas brolis dėl to, kad jie yra Dievo sukurti. Gamtos grožyje išžiūrėti Dievo grožį, mylėti gamtą dėl to, kad ji yra Dievo sukurta mūsų žemiškajai laimei, gali tik tas, kas moka derinti gamtinį ir antgamtinį gyvenimą.

Skautybės programa yra bendra ir apima gamtinį gyvenimą. Ji siekia jaunuolius padaryti tobulais čia ant žemės, kad jie galėtų sąmoningai džiaugtis gamtiniu gyvenimu. Bet to negana: reikia, kad skautų gyvenimas būtų didvyriškas, o šio didvyriškumo suteikia religija. Ji atbaigia skautybės programą ir daro ją pilnutinę. Tik tie skautai, kurie moka gamtinį gyvenimą sujungti su antgamtiniu ir pirmąjį įprastina antruoju, yra didvyriai ir pilnutiniai skautai.

Dievas mus yra skyręs kilnesniam negu gamtinis gyvenimui. Jis mums davė nemirtingą sielą, per kurią mes galime įprasminti ir sudvasinti mūsų gamtinį gyvenimą. Tai įvyksta tada, kai išpažįstama, garbinama Dievas ir Jam tarnaujama besilaikant Jo įsakymų. Katalikų skautų tikslas - laikytis skautų įstatų ir juos vykdyti Dievo malonės būklėje. Tuomet ir paprasti skautų darbai išgauna nepaprastos reikšmės ir vertės antgamtiniam gyvenimui. Juk ir Dievas iš skautų ne ko kito reikalauja, kaip tik to, kas surašyta skautų programoje ir įstatuose. Tačiau motyvas, dėl ko tai daroma, yra visai kitas, jei iš skautybės išskirsime Dievą. Kaip siela duoda kūnui gyvybę, taip religija duoda gyvybę skautų programai. Nė vienas skautas neištengs tobulai įvykdyti skautų programos ir įstatų, jei nesilaikys Dievo ir Bažnyčios įsakymų. Labai teisingai Amerikos vyskupas Kelly skautams yra pasakęs: "Skautybė yra puikus vadovas jaunuoliui, mokinas padėti sau. Artimui, įvedas į realaus gyvenimo šventovę. Skautybė padeda pasiruošti sunkesniems dalykams čia ir amžinybei. Ji suteikia neribotų galimybių savęs auklėjimui, kuris yra krikščioniškojo tobulumo pagrindas". Taigi, skautybė katalikams skautams yra priemonė savęs tobulinimui ir savo, kaip kataliko, pareigų atlikimui naujas motyvas.

Geležinis skautų įstatas sako: SKAUTAS SAŽININGAI ATLIEKA VISAS SAVO PAREIGAS. Jis apima visą skautybės programą ir visą jaunuolio pareigas Dievui, artimui ir sau. Ką katalikai skautai privalo Dievui ir artimui yra suformuluota pagrindiniame Dievo įsakyme: "Mylėsi Viešpatį Dievą visą savi širdimi... o savo artimą, kaip pats save". Reiskia, katalikas, pirmiau negu skautas, turi ypatingų, paties Dievo nustatytų, pa-

reigų, o kaip skautas - išpareigoja jas sąžiningai atlikti. Įsakymo įvykdymo laidas yra pareigojumas. Skautybė skatina rūpestingai atlikti savo pareigas ir taip ji padeda būti geru kataliku. Skautai, kurie neatlieka religinių praktikų, nepaiso Dievo ir Baznyčios įsakymų nuostatų, laužo pagrindinį skautų įstatą ir negali vadintis gerais skautais. Pavyzdingi skautai savo religines pareigas atlieka ne dėl žmonių akių, ne dėl įsakymo raidės, bet sąžiningai, iš gilaus įsitikinimo.

Dievo įsakymas - mylėti savo artimą, kaip pats save - įprasmina skautų pasiryžimą tarnauti artimui. Geri skautai artimui padeda irgi dėl dviejų motyvų: to reikalauja Dievo ir skautų įstatymas. Jie atsimena, kad visų gerų darbų pareiga išplaukia iš Kristaus padiktuoto artimo meilės įsakymo: "Tai mano įsakymas, kad mylėtumėt vienas kitą, kaip aš jus mylėjau" /Jon.XV,12/. Kristus įsakmiai pabrėžia, kad čia ne patarimas, o įsakymas, taigi pareiga. Pats Kristus savo dieviškas pareigas mūsų atžvilgiu atliko sąžiningai - iki mirties ant kryžiaus. O "niekas neturi didesnės meilės, kaip ta, kad kas guldo savo gyvybę už savo prietelius" /Jon.XV,13/. Skautai padėdami savo artimui žino, kad jie darbais vykdo meilės įsakymą. Tokius Kristus vadina savo prieteliais. "Jūs mano prieteliai, jei darysite, ką aš jums įsakau" /Jon.XV,14/. Kiekvienas katalikas skautas yra ypatingas Kristaus draugas - jis yra panasus į visiems gerą darantį Kristų. Jei skautas telbsti skęstantį - jis panasus į Kristų, kuris kod mus išgelbėtų, nasikallėjo savo gyvybės. Jei skautas padeda seneliui pereiti gatvę - jis panasus į Kristų, kuris savo mirtimi padėjo mums pereiti iš žuvimo į amžiną laimę. Jei skautas suteikia pirmąją pagalbą sužeistam - jis panasus į Kristų, gydžiusį nelaimingus ligonius. Jei skautas parveda namo paklydusį kūdikį - jis panasus į Kristų, kuris per išpažinties Sakramentą prazina mus į Tevo namus. Gesindamas gaisrą skautas panasus į Kristų savo malone gesinantį mumyse pagundų ir sistrų liepsnas. Būtų galima išvardinti visus skautų gerus darbelius ir visuose rasime panasumo į dieviškąjį pavyzdį. Geras skautas artimo asmenyje matys patį Kristų, nes "ką padarote vienam iš tų mažiausių - man padarote". Jis nepraleis dienos, kurią nebūtų ką nors gero padaręs, o dieną baigs dar vienu geru darbeliu - pasimels už kitus.

Kai skautas duoda įžodį, pasižada stengtis tarnauti Dievui, artimui, Tėvynai ir vykdyti skautų įstatus. Tai yra ne kas kita, kaip skautiškai suformuluotas aukščiausis Dievo įsakymas - mylėti Jį už visą labiau, o artimą, kaip pats save. Šis Dievo įsakymas apima visus kitus įsakymus. Skautų įžodis įpareigoja laikytis skautų įstatų - mylėti Dievą ir artimą.

Dievo meilė reikalauja Jo klausyti visame ir visuomet. Todėl skautai turi užlaikyti visus Dievo ir Baznyčios įsakymus atlikinėti Baznyčios uždėtas pareigas, neapleidinėti religinių praktikų, kurios padeda išlaikyti skaisčią sielą, duoda jėgos ir ištvermės nugalėti sunkybės, padeda aukotis artimo naudai.

Tėvynės meilė reikalauja mylėti savo tautiečius, daryti jiems gerą, klausyti teisėtos tėvynės valdžios atstovų, gerbti ir išlaikyti tautinius papročius, urodyti tautinę moralę ir dvasinį atsparumą neišiamoms įtakoms.

Artimo atžvilgiu geri skautai laikosi šios taisyklės: Daryk kitam tai, ką norėtum, kad tau kiti darytų.

Siems sunkiems uždaviniams katalikai skautai gauna pagalbą iš Dievo, atsimindami sv. Pauliaus sakį: "Visa galiu su Tuo, kuris mane stiprina". Tos stiprybės jie randa eucharistinėje duonoje, o visokiame sunkinybėse jų lūpos kartoja: "Tėve mūsų, kuris esi danguje."

* * *

Kristus išgyveno ant žemės 33 metus, norėdamas įrodyti, kaip labai Jis mus myli. Skautai turi įrodyti, kad už meilę moka atsidekoti meile. O meilės geriausias įrodymas - laikymasis Dievo įsakymų. Jais reniasi ir skautų įstatai.

1. SKAUTAS TIESUS IR LAIKOSI SAVO ŽODŽIO. To reikalauja ir as-
tuntasis Dievo įsakymas. Skauto garbė reikalauja, kad jis būtų tiesiai
kalbis. Skautas neapgauš, kad neižleistų Dievo, kuris yra absolu-
tinė tiesa ir niekad mūsų neklaidina. Skautas nemeluoja, kitų neklai-
dina, nes jis turi visiems padėti, o ne kenkti. Skautas negali būti
veidmainis, nes Dievas neapkenčia apgaulės. Melas gadina charakterį,
gerą vardą ir prieštarauja Dievui - Tiesai.

2. SKAUTAS YRA ISTIKIMAS DIEVUI IR TĖVNEI. Tai išvada iš pirmojo
Dievo įsakymo. Skautas neturi nei žodžiais nei veiksmais izeisti Dievo
ir savo tikėjimo. Išpažindamas katalikų tikėjimą, jis darbais turi iš-
rodyti savo istikymą Dievui. O tai atliekama per religines praktikas.
Pagerbdamas savo vyriausiąsį Vadą - Kristų, istikimas skautas pasi-
kviečia dažnai Jį į savo širdį.

Kas nėra istikimas savo Tėvynei, yra išdavikas. Kas neištiki-
mas Dievui yra Dievo išdavikas. Toks nusipelno Judo vardo.

3. SKAUTAS NAUDINGAS IR PADEDA ARTIMIESIEMS. Tai išplaukia iš
penktojo Dievo įsakymo. Kaip istikimas Kristaus karys, katalikas skau-
tas, noriai aukojasi už kitus. Jis nuolat iesko progos kur galėtų pa-
daryti gero kitiems. Kur negali kitaip padėti, jis kviečia Dievą į pa-
galbą nuoširdžia malda. Kataliką skautą galima pazinti iš to, kiek jis
padeda kitiems.

4. SKAUTAS YRA DRAUGIŠKAS. Tai konkretizuota desimtojo Dievo įsa-
kymo mintis. Sekdamas savo dieviškuoju Vadu, kuris sake: "Leiskite ma-
zutėlius pas mane ateiti" /Mork.X,14/, skautas panaudoja visus savo ga-
bumus, kad padarytų kitiems malonumo. Jis yra visų draugas ir brolis
kitam skautui, kaip Kristus yra mūsų visų brolis. Per skauto lūpas ver-
žiasi tyras džiaugsmas; juo jis stengiasi užkrėsti ir kitus.

5. Skautas YRA MANDAGUS IR RITERIŠKAS. To reikalauja pirmasis ir
penktasis Dievo įsakymai. Ir maži dalykai viršta dideliais ir vertin-
gais, jei jie atliekami gražiu būdu. Bažnyčioje skautas, būdamas kara-
lių karaliaus akivaizdoje, stovi ar klūpo tvarkingai, mandagiai, nes-
kalba ir vengia viso to, kas netinka Dievo akivaizdoje. Lygiai mandagus
skautas žino savo vietą aukštesnių ir sau lygių tarpe. Jis riteriškai
stengiasi padėti visiems dėl antgamtinių motyvų - nes tai patinka Dievui

6. SKAUTAS GAMTOS DRAUGAS. Tai išvada iš penktojo Dievo įsakymo:
Nežudyk. Visa, kas Dievo sukurta, pačiu savo buvimu, skelbia Dievo ge-
rumą. Mes žmonės esame tartum sargai visų Dievo tvarinių. Ne tik patys
neturime jais netinkamai naudotis, bet privalome saugoti, kad ir kiti
Dievo tvarinių nepiktinaudotų. Geras skautas pats nenaikins ir kitiems
neleis naikinti gamtoje esančių augalų ir gyvių. Jis yra draugas, nes
jie Dievo sukurti mūsų žemiškos laimės pilnybei. Skautas buči, kad vi-
si daiktai gamtoje užimtų jiems Dievo skirtą vietą ir neleidia, kad
pikta ranka sąj tvarką ardytų.

7. SKAUTAS YRA KLUSNUS SAVO TĖVAMS IR VYRESNIESIEMS. Tai ne kas
kita, kaip pakartotas ketvirtasis Dievo įsakymas. Klusnumas remiasi
nuolankumu ir savęs išsižadėjimu. Kas nemoka savęs išsižadėti, negali
būti klusnus. Katalikas skautas klusnume seka Kristų, kuris buvo klus-
nus iki mirties ant kryžiaus. Kas iesko tik savo patogumų, nemokes au-
kotis dėl kitų. Kristus, būdamas Dievas, klausė savo tvarinių žmonių.
Kūdikis Jėzus, paklausęs savo tėvų ir su jais grįžęs iš Jeruzalės
bažnyčios, kiekvienam skautui yra gražalusias pavyzdys.

8. SKAUTAS LINKSMAS, SUSIVALDO IR NENUSTOJA VILTIES. Tai išvada
iš pirmųjų trijų Dievo įsakymų. Linksmumas yra krikščioniškoji dorybė.
Dievas, tapęs žmogumi, atnešė mums dvasinės ramybės ir vidujinio džiaug-
smo. Skautas palaiko sentykius su Dievu, visokio džiaugsmo ir laimės
šaltiniu. Filnutinei laimei ir džiaugsmui kliudo nešivaldymas, egoiz-
mas. Skautas niekad nenustoja vilties, nes žino, kad jei pats ko nepa-
jėgia, jam padės Dievas, kurio pagalbos sauksis.

